

ISA EN DE SJPRINGTOUW

‘n avontuur in ‘t Bieëgdjes dialect.

Tekst & teikeninge: ©2015 Herman Claessen.

ISA EN DE SJPRINGTOUW

‘n avontuur in ‘t Bieëgdjes dialect.

Tekst: ©2015 Herman Claessen.

Met dank aan Peter Hustings väör ‘t mètdinke.

Teikeninge: Herman Claessen.

Meziek: Thijs Claessen

Tekstkorrekties in ‘t Bieëgdjes: Annemie Cuijpers.

Väör mien twieëdje kleinkindj ISA oet Wessem.

Dao hóng Isa oppe kop inne lócht, de sjpringtouw haaj 't inne henj.
Aan die sjpringtouw heel Gerrit de kat zich sjoew mauwendj vast.

Nog mer 'n paar minute geleje waas Isa inne kamer aant zanike gewaestj det 't
zich vervaeldje. Zien mama haaj kwaod gerope det 't nao boete móos gaon óm te
gaon tuikesjpringe.

”Noe is ‘t genóg!” Haaj ze gezagtj. ”Ich höb genóg van dien gezanik, dien vriendjes en vriendinkes zeen allemaal weg, nao meziekles, dansles of nao Opa en oma. Doe wils neet televisie kieke, dus maak dich nao boete!”

”En woea is Fine den haer?”

”Fine is nao ‘n kinjerfieëstje. Det wèts se good, gank boete sjpele.”

”D'r is ouch nemes boete! Allein oze papegaai Rico.”

”Gank nao boete, zèk ich dich.”

”Ich weit neet waat ich boete mótt gaon doon.”

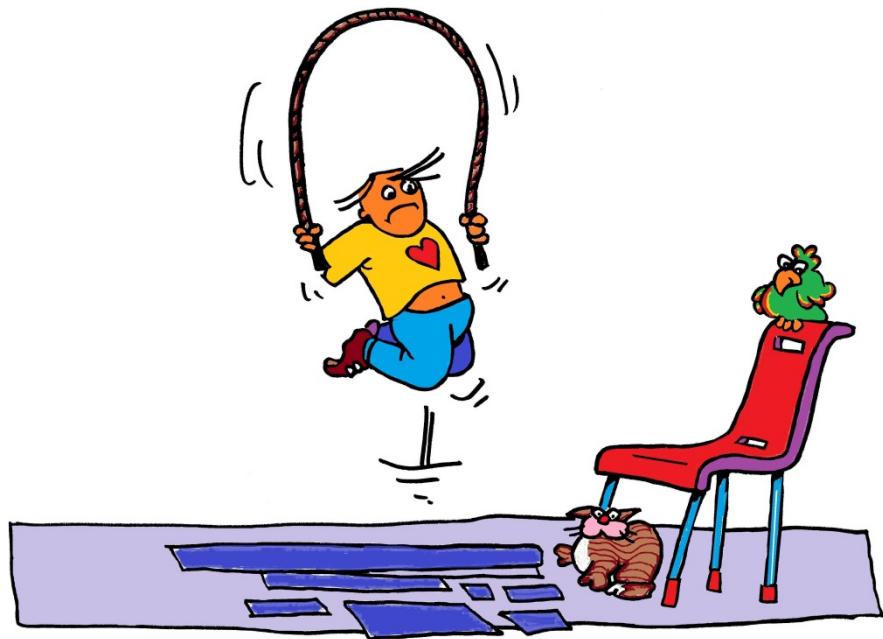
”Gank mer tuikesjpringe.”

”Ich weit neet woea mien sjpringtouw is.”

”Pak den die van Fine.”

”Ich weit ouch neet woea die van Fine is.”

”Sjèj oet mèt zanikke. Hup nao boete. Ich dink det dien sjpringtouw gewuuuen bie diene fiets liktj.”

Mèt 'n lank gezicht ging Isa nao boete, gevólgdj door Gerrit de kat.
Isa zócht de sjpringtouw en begós vervaeldj te drejje en te sjpringe.
't Tèldje toet 25, toen waas 't aaf.

"Zing d'r 'n leedje bie, det is leuker en den geit 't sjringe vanzelf," klónk de
sjtum van mamma weer.

